



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Thelogi, Tractatvs
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

19. De mortificatione Odoratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](#)

CAPVT XIX.

De mortificatione Odoratu.

IN Odoratus sensu nonnulla que inordinatio mortificanda occurrit. Ac primè quidem, si odor suavis in diuinis officijs, & veneratione Sæctorum excitetur, propterea quod significet sanctorum orationes & devotiones, quæ Deo sunt odor suauissimus; deinde vitam sanctam, & exempla bona, vnde iusti & pij dicuntur bonus odor Christi, non opus est mortificare sensum odoratus, sed mentem attollere ad boni odoris significatum, ardoreque desiderio eas preces instigandi, quæ odorem suauissimum subministrant Deo, eamque viuendi rationem tenere, ut bonus odor Christi esse possimus coram hominibus. Rursum quando boni odores usurpantur in rebus necessarijs, nulla opus habet seruus Dei mortificatione; modo ei usurpatur propter necessitatem. Atque usurpantur in vestibus, manibus, cubiculis, ad delicias & mera oblectamenta sensuum, illi mortificandi sunt, & remouendi, eo quod debito fine virtutis sint destituti. Accedit, quod qui eiusmodi odores procurant, aut secum defe-

deferunt, ut ab astantibus eorum per-
cipiatur fragrantia, declarant se ani-
mo valde sensuales, experientiaq; do-
cet, homines lasciuos esse odoribus
amœnis addictissimos. Atque esto, sit
aliquis opinione aliorum tanta virtute
præditus, ut illi suspicioni locus non
sit, tamen speciem notamque mali non
effugit, nec paruum indicium dat, quod
longè absit ab imitatione crucis, & ab-
negatione Christi, quæ consistit in re-
pudiandis omnibus commodis, & ille-
cebris corporis, amplectendisque con-
trariis, quæ pœnam aliquam carni in-
fligant.

Hanc inordinationem odoratus cō- Lib. 10. con-
fitetur quoque Augustinus. De illece- fess. c. 32.
bra, inquiens, *odorum non satago nimis*
cum absunt, non requiro, cum adsunt, non
resphuo, paratu etiam eis semper carere.
Quantum autem displiceat DEO stu-
dium odorum suauium quærendo-
rum, aliarumque illecebrarum sen-
sualium, narrat Petrus Damianus Lib. de coe-
Cardinalis, horribile quoddam casti- temptu sæ-
gationis diuinæ exemplum. Veneto- culi c. 9.
rum Ducis coniunx mirè dedita erat
fouendo corpori omnis generis deli-
cijs, ac singillatim cubiculum suum
varijs, ijsque suauissimis complērat
odo-

odoribus. Supremus verò iudex Deus, vt omnibus declararet, quantum hic excessus diuinæ suæ maiestati displiceret, horribili morbo, qui omnes eius depasceretur, & putrefaceretur, eam percussit. Vnde factum, vt tam foedos ac intolerabiles expiraret odores, vt ius conspectum amici, famuli, ancillæ que omnes defugerent: vnicæ ancillæ tantum animi fuit, vt auderet in conspectum eius prodire, sed ita ramen, vt curriculo ad eam excurreret, & apud eam deponeret, quod erat adsexdum, ac mox iterū ob nimiam graveoleniam excederet. Sic illa, cui prius tot supperebant seruicia, ab omnibus turpiter deserta, in fôrdibus teterimis animam exhalauit.

CAPVT XX.

De mortificando gusto quoad lauitiem eduliorum.

Multæ maximæq;e inordinatæ sunt in sensu gustus, quas necesse est ope mortificationis ad cauenda varia peccata, virtutesque conservandas, & augendas, in ordinem redigi. Inordinatio gustus est, inhibere cibis lauitoribus palatum